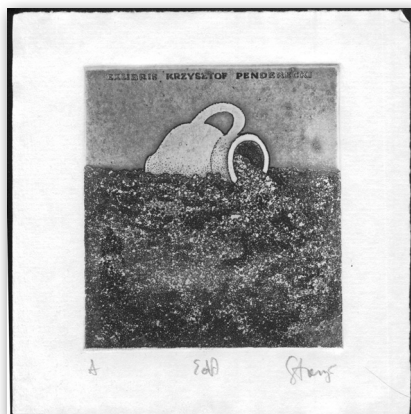

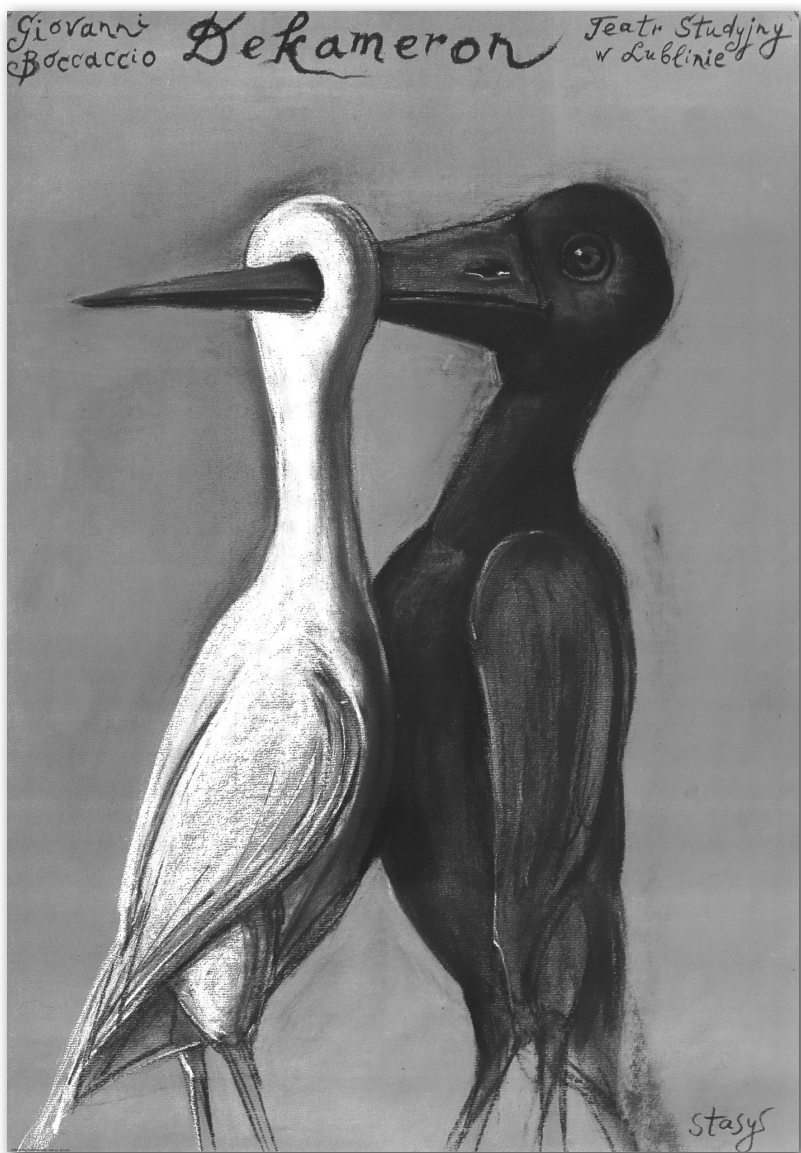
Nota edytorska do opowiadania *Pociągi* Mirośława Nahacza

Po raz kolejny, dzięki uprzejmości pani Heleny Nahacz, mamy możliwość opublikowania niewydanego do tej pory opowiadania Mirośława Nahacza. *Pociągi* to najdłuższy z tekstów prozatorskich odnalezionych po śmierci autora.

Opowiadanie to stylem przypomina zapis strumienia świadomości, narrator gubi i przeplata wątki, koncentruje się na rejestrowaniu myśli i skojarzeń, które pojawiają się wraz z upływem jego podróży. Warto zwrócić uwagę na dwa aspekty *Pociągów*. Pierwszy to relacjonowana rzeczywistość: pojawiają się charakterystyczne opisy krajobrazu, architektury, ludzi i ich zachowań, nawiązujące do regionu, z którego wywodził się pisarz, i do okolic, po których podróżował. Drugim elementem są odniesienia do szeroko pojętych wytworów kultury: motyw statku głupców, filozofia Kierkegarda i Nietzschego, nazwiska Hłaski, Stachury czy Brzechwy, jednocześnie autor nawiązuje m.in. do piosenki *Autobus czerwony*, serialu *Statek miłości* czy muzyki powstałej w latach 70. Wielość kontekstów i różnorodność ich genezy świadczy nie tylko o wszechstronnej wiedzy pisarza, lecz także – o niebywalej wrażliwości na świat zewnętrzny. Te elementy przeplatają całą spuściznę Nahacza, a teraz, dzięki wczesnym opowiadaniom pisarza, mamy okazję przyrzeć się procesowi jego dojrzewania twórczego. Dlatego też przy redakcji zachowana została zasada wierności zapisowi autorskiemu. Wprowadzone poprawki dotyczą jedynie interpunkcji i ortografii. Usunięto nieliczne literówki. Dopiski edytorskie umieszczone zostały w nawiasach kwadratowych.

Stasys Eidrigėvičius, *ExLibris Krzysztof Penderecki*, akwaforta, akwatinta, 1980 r., 85x80 mm

Stasys Eidrigėvičius, *Plakat Dekameron*, 95,5x66,5 cm, 1989